

דף עא.

עין משפט ג.

יו"ד סימן ריו סעיף מא

מא. לא. נדר מהערלים אסור בנימולים מאומות העולם, ומותר בערלי ישראל, לפי שהערלה נקראת במקרא על כלל אומות העולם, והנימולים הם האומה הישראלית^ש.

עין משפט ד.

יו"ד סימן ריו סעיף מב

מב. לב. נדר מהנימולים אסור גם בערלי ישראל, ומותר בנימולי אומות העולם.

עין משפט ה.

יו"ד סימן רסח סעיף א

א. א. גר שנכנס לקהל ישראל חייב מילה תחילה^ת, ואם מל כשהיה עכו"ם או נולד מהול צריך להטיף ממנו דם ברית^א, ואין מברכין על הטפת הדם.

אם נכרת הגיד אין מילתו מעכבת מלהתגייר ומספיק לו בטילה.

הגה: טבל קודם שמל מועיל בדיעבד, והוי טבילה^ב.

וי"א דלא הוי טבילה^ג.

ש. כך פירש הט"ז בס"ק ל"ז דברי השו"ע.

ת. מברייטא יבמות דף מ"ו ע"א וכחכמים.

א. טור והרא"ש מברייטא בשבת קל"ה ע"א, ואין מברכין לפי שמספקא לן אי מטיפין או לא, ע"כ מטיפין מספק אבל אין מברכין. ש"ך ס"ק א'.

ב. ב"י בשם הרמב"ן, וכ"כ המ"מ בפי"ד מהלכות איסורי ביאה.

ג. נ"י בפ' החולץ בשם הרא"ה ע"כ יש לקיים ולהטבילו אחר שמל. ש"ך ס"ק ב'.

יו"ד סימן רפג פעיף ד

- ה. ד. נולד מהול צריך הטפת דם ברית ^ד ובנחת.
וצריך בדיקה טובה דשמא ערלה כבושה והעור נדבק מאוד בבשר ^ה,
דאם כן הוא, נזהרין איך מלין אותו וממתינים לו הרבה זמן, ואין
חוששין ליום השמיני דשמא יביאווהו לידי סכנה.

יו"ד סימן רפב פעיף ב

עין משפט ט.י.

- ב. ג. חולה אין מלין אותו אלא עד שיבריא ^ו, וממתינים לו מעת שנתרפא
מחוליו שבעה ימים מעת לעת, ואז מלין אותו מיד ^ז.
ב. ד. במה דברים אמורים בחולה בכל גופו, אבל אם חלה באחד מאבריו
כגון כאב עניים בכאב מועט וכיוצא, ממתינים לו עד שיבריא ^ח

ד. ואין מברכין על ההטפה אלא א"כ נראית לו ערלה כבושה. ש"ך ס"ק ד'. ואם ערלה
כבושה בוודאות דוחה שבת.

וכן אין אביו מברך ברכת להכניסו ולא שהחינו, כ"כ בברכי יוסף, והוסיף דאם יש ספק
אם מכוסה רוב העטרה ג"כ אין מברכין.

ה. כך פירש הט"ז בס"ק ב' הבדיקה יפה שכתב בשו"ע.

ו. ממשנה שבת קל"ז ע"א, ומימרא דשמואל שם ממתינים לו שבעה ימים, ומש"כ
ממתינים לו מעת לעת, בעיא בשבת שלא נפשטא אך נפשטא ביבמות דף ע"א ע"ב, וכ"כ
הרי"ף.

ז. כתב הט"ז מבדק הבית שכתב בשם הרשב"ץ דמ"מ אין מלין אותו ביום ה' בשבוע לפי
שיום ג' למילתו יחול בשבת ואין לגרום צער ביום שבת לנימול, ולפ"ז כ"ש דאין למולו
ביום ו' שיש צער יותר. אבל הש"ך בס"ק ב' חולק וס"ל דמוכח מש"ס ופוסקים דמילה
שלא בזמנה מותר למול ביום ה' וסיים וכן נראה עיקר.

תינוק בכור חולה שלא נימול בזמנו, והגיע זמן פדיון ועדיין חולה יעשו פדיון בזמנו,
וכשיבריא יעשו המילה. שיעורי ברכה.

ואם הבריא ביום ל"א והגיעו זמן הפדיון והברית מילה, כאן יקדים מילה לפדיון, דאילמלי
מילה אין חיוב מצות פדיון הבן, ועל דרך שאמרו במדרש קבלו מלכותי, וראיה מדין למול
לפני תקיעת שופר דאם אין מילה אין תקיעת שופר בעולם. בברכי יוסף.

ח. דמשום צער וחולי כל שהוא, משהין אותו מלמול עד שיבריא, כדי שלא יבא לידי
סכנה. ש"ך ס"ק ג'.

ומלין אותו מיד.

הגה: אבל כאבו לו עיניו כאב גדול ט' הוי כחולי של כל הגוף.

ט. היינו באופן שנתבאר באו"ח סי' שכ"ח סעיף ט'. ש"ך ס"ק ד', וכן משמע בנ"י.